

KÁLNICKÉ OZVENY

www.kalnica.sk

Ročník XXV. číslo 1 - jún 2021

Zdarma pre občanov Kálnice

**ČISTÝ REVÍR
=
ČISTÁ PRÍRODA**
24. - 25. apríl 2021

Uznesenia obecného zastupiteľstva marec - jún 2021

Obecné zastupiteľstvo sa v roku 2021 zišlo prvýkrát 24. marca 2021 na svojom 17. zasadnutí. Prijalo nasledovné uznesenia:

Uz.č.156-2021-Z: Obecné zastupiteľstvo (ďalej: OZ) schvaľuje program rokovania.

Uz.c.157-2021-Z: OZ schvaľuje konanie mimoriadneho OZ dňa 14. apríla 2021 o 17,30 hod.

Uz.č.158-2021-Z: OZ berie na vedomie správu hlavnej kontrolórky obce o kontrole uznesení z predchádzajúceho obdobia.

Uz.č.159-2021-Z: OZ berie na vedomie Správu o kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky obce Kálnica za rok 2020.

Uz.č.160-2021-Z: OZ schvaľuje poverenie starostky zjednať nápravu a listom upozorniť riaditeľku ZŠ s MŠ a do 14. apríla 2021 podať správu obecnému zastupiteľstvu.

Uz.č.161-2021-Z: OZ schvaľuje návrh plánu kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky obce na I. polrok 2021.

Uz.č.162-2021-Z: OZ berie na vedomie informáciu o miere inflácie za rok 2020, meranej indexom spotrebiteľských cien, zverejnenej Štatistickým úradom SR.

Kontakty

- Starostka - Mgr. Iveta Poluchová, 0915 114 847; starosta@kálnica.sk
- Hlavná kontrolórka obce - Emília Krchnavá
- zástupkyňa starostky - Silvia Bolechová

Obecný úrad:

- Personalistika a mzdy, účtáreň, matrika - Blažena Šicková, 032 77988 32, 0905 978 125, uctaren@kálnica.sk;
- Dane, sociálne, matrika - Ľubica Záhumenská, 032 77988 32, 0905 636 972, ocu@kálnica.sk; 032 77 983 97;
- Čistenie priestorov OcÚ, KD a obce - Danko Krchnavá

Obecná knižnica:

- Ing. Milan Bušo, 032 77 988 32

Základná škola s MŠ:

- Materská škola, 032 77988 21
- Základná škola, 032 77988 36

Pošta:

- Viera Lištiaková, 032 77 988 30

Zdravotné stredisko:

- MUDr. Lenka Benáková, 032 7798764

Farský úrad:

- Evanjelický a.v.: Mgr. Ondrej Peťkovský, 0903 218 143, 032 6497 101
- Rímskokatolícky: Mgr. František Mašek, 032 7777 119, 0951 483 966

Pohrebničníctvo:

- Štefan Buček, 0904 230 875

Uz.č.163-2021-Z: OZ berie na vedomie stanovisko hlavnej kontrolórky obce k návrhu rozpočtu obce Kálnica na rok 2021 s výhľadom na roky 2022-2023.

Uz.č.164-2021-Z: OZ schvaľuje rozpočet obce Kálnica na rok 2021 a berie na vedomie plán rozpočtu obce Kálnica na roky 2022 a 2023.

Uz.č.165-2021-Z: OZ berie na vedomie správu pána RNDr. Bulka o stave prieskumných prác na Klokočovke a schvaľuje vykonanie 3. vrtu v prvom ochrannom pásme na Klokočovke.

Uz.č.166-2021-Z: OZ berie na vedomie správu o verejnom obstarávaní projektu kanalizácie obce Kálnica.

Uz.č.167-2021-Z: OZ schvaľuje zakúpenie a rozdanie covid balíčkov zložených z vitamínov a respirátorov FFP 2 pre občanov Kálnice nad 65 rokov.

Uz.č.168-2021-Z: OZ berie na vedomie podanie žiadostí o dotácie Trenčianskeho samosprávneho kraja a COOP Jednota.

Uz.č.169-2021-Z: OZ berie na vedomie správu o preverených plánovaných akciách v súvislosti so sčítaním obyvateľov 2021.

Uz.č.170-2021-Z: OZ berie na vedomie správu o došlej a odoslanej pošte.

Uz.č.171-2021-Z: OZ berie schvaľuje zníženie nájmu o 50% nájomcovi Pohostinstvo Potoček za obdobie od 15. októbra 2020 do 28. februára 2021.

Uz.č.172-2021-Z: OZ berie schvaľuje udelenie súhlasu s predložením žiadosti na MH o poskytnutie dotácie na nájomné za obdobie od 15. októbra 2020 do 28. februára 2021 a splnomocňuje Mgr. Ivetu Poluchovú na jej podanie.

OcÚ Kálnica

20. jún - Deň otcov

Uvítanie detí do života 1. júna 1964 (zdroj: Igor Jelínek)

Deň otcov je sviatok oslavujúci všetkých otcov, otcovstvo a vplyv otcov na spoločnosť. Deň otcov sa už aj na Slovensku slávi každú tretiu nedeľu v mesiaci jún. Tradícia Dňa otcov vznikla v meste Spokane v štáte Washington už v roku 1910. Američanka Sonora Smart Doddová si chcela uctiť všetkých otcov ako bol ten jej. Veterán občianskej vojny William Jackson Smart po smrti manželky sám musel vychovávať šesť detí. Sonora vnímala svojho otca ako hrdinu a hneď, ako sa dozvedela, že matky majú svoj sviatok, navrhla, aby podobný mali aj všetci otcovia. Prvá neoficiálna oslava sa konala v deň narodenín Sonorinho otca 19. júna 1910. Popularita sviatku rástla a tretia júnová nedeľa sa postupne stala sviatkom všetkých otcov. V roku 1966 prezident Lyndon Johnson podpísal prezidentské vyhlásenie, v ktorom stanovil tretiu nedeľu v júni ako oficiálny sviatok Dňa otcov.

Ďakujem, otec, že som prežila bezstarostne krásne detstvo, že si držal nad mojou postieľkou ochrannú ruku, strážil môj spánok, môj sen. Ďakujem Ti za to, že robíš všetko pre to, aby som bola šťastná. Diskotéky, zábavy pominú a mňa čakajú mnohé veľké skúšky, zážitky, radosti, ale aj trpké sklamania. Ďakujem Ti, otec, za Tvoju lásku, trpezlivosť a húževnatosť, s akou sa ma snažíš doviesť k tomu, aby som si vybrala tú najkrajšiu a najsprávnejšiu cestu života. Vďaka, ako sa mi to podarí, nezáleží len od Teba a od osudu, ale hlavne odo mňa samej a ja Ti sľubujem, že spravím všetko preto, aby som to dokázala, otec.

Milí naši oteckovia – ďakujeme vám za všetko!

Príhovor starostky

Vážení občania,

dostáva sa Vám do rúk ďalšie číslo Kálnických ozvien, pripravované z mojej strany v časovej tiesni, avšak s teplom pri srdci z dobre vykonanej práce. Podme však pekne po poriadku.

Hoci by sa mohlo zdať, že život ovplyvnený už dlhšiu dobu covidovou témou je spomalený alebo spí, nie je tomu tak. Hneď v krátkej dobe po Novom roku sa začalo i v našej obci s vykonávaním testovania pre občanov. Poviem na rovinu, každý týždeň opakujúce sa organizačné práce so zabezpečením testovania dali veľa námahy, neskôr prišla i nechuť, avšak pracovať v prospech občanov, pre ich spokojnosť je nad všetku nechuť a únavu, a tak sme neustále pokračovali týždeň čo týždeň až donedávna, kedy sme 16. mája 2021 urobili posledné testovanie. Chcem sa veľmi poďakovať touto cestou všetkým členom tímu, v ktorom sa najskôr vystriedali a nakoniec sa vytvoril (nielen v našej obci) jeden stabilný tím, ktorý túto potrebnú činnosť vykonával bez nároku na odmenu. Samozrejme, zdravotníci pracovali s nárokom na odmenu, všetci ostatní sa zúčastňovali v prospech svojich spoluobčanov zdarma. Patrí im všetkým za to veľké poďakovanie a už dávnejšie som im slúbila, že ako poďakovanie z mojej strany ako starostky obce ich všetkých pozvem na spoločné stretnutie, čo i dodržím.

Ako čas ubiehal medzi testovaním, rozhodla som sa skrášliť priestory kultúrneho domu pred osadením avizovaných tabulí a dala som priestory vestibulu, schodišťa a chodby obecného úradu vymalovať (natieračské práce previedol Ľuboš Matkovčík, vestibul mu pomohol maľovať Ľuboslav Batka) a následne boli tabule v marci 2021 osadené a spolu s kvetmi tvoria peknú symbiózu pri vstupe do budovy obecného úradu. Už sa tomu dá iba malá bodka v podobe prezentácie miestneho kroja na figurínach.

V jarných mesiacoch pred sviatkami Veľkej noci sme urobili prvé jarné upratovacie práce v miestnom parku, kde mladé mamičky pomohli vyhrabať suchú trávu, pozametať okolie parku a školy, bol pekne vyzdobený park veľkonočnou výzdobou, ale i priestor pred budovou obecného úradu a vysadená kvetinová výzdoba v podobe cigánok, z čoho sa tešili deti..

V apríli sme pri príležitosti DŇA ZEME previedli veľké upratovanie prírody, ktoré poznáte pod názvom ČISTÝ REVÍR. Do tejto peknej a užitočnej akcie sa zapojilo veľmi veľa dobrovoľníkov, ľudí s veľkým srdcom pre prírodu a bolo a je im vyslovené veľké poďakovanie. Chcela by som však z tohto miesta poďakovať ešte „mojim chlapcom“ – pracovníkom obce a dobrovoľníkom, s ktorými sme pomohli vypratať a očistiť úsek pozdĺž potoka nielen v obci, ale už aj v katastrálnom území smerom do Kočoviec. Vyzbierali a naložili sme tri veľké kontajnery odpadu, navozeného za dlhé roky aj obyvateľmi Kálnice, nebudeme sa tváriť, že nie.

Avšak pri pohľade na to množstvo bordelu (!) mi bolo do plaču, vážení občania. A zároveň mnou lomcoval hnev. Je možné, aby v modernej dobe takto sa chovali ľudia?! Aby takýmto spôsobom ničili prírodu odpadom a na druhej strane ju blahosklonne ospevujú?! Akosi si to odporuje a akosi je toho odpadu čím ďalej tým viac a rôzneho druhu. Prepáčte, ale ísť venčiť psika do parku, kde chodia i deti, nechať ho tam vykadiť (alebo pred cintorín), a potom sa uškŕňať, že však „hentá má peňazí dosť, nech mi kúpi vrecko na psie exkrementy“... Po prvé, nie som pre nikoho hentá, po druhé: ako vie dotyčný, koľko je peňazí (?) a po tretie: vyslovené slovo a správanie je vizitka každého človeka.

Vážení občania, zamyslime sa prosím, každý, ako chceme pristupovať k odpadovej politike. Odpad nás zahľucuje, vývoz stojí veľa financií, čím ďalej tým viac a je to nepekne, škaredá vizitka celej spoločnosti. Spred tých kontajnerov dám, samozrejme, odpad upratať, ale zamyslenie každého z nás – veď predsa malo by záležať každému na poriadku – poskladať na menšie kusy tie kartóny, nehodiť do kontajnera jednu veľkú krabicu a čo, však to niekto uprace..., myslím, že tadiaľto cesta nevedie.

Mesiac máj sme začali ako každý rok stavanimáj. I tento rok dobrovoľní hasiči ručným spôsobom, ktorý sa už tak nevidí, postavili

... pokračovanie na strane 4

... pokračovanie zo strany 3

máj, krásne ozdobený stuhami deťmi zo školy. Neskôr počas mesiaca boli osadené písmená na budovu obecného úradu a kultúrneho domu i domu smútku. I takáto „drobnosť“ dokáže dať budove nový šmrnc, čomu ste sa potešili, a to je dobre. Taktiež Vás, vážení občania, od júla rada uvidím vo svojej novej kancelárii, ktorú som si počas home office obdobia zariadila.

S ochotnými pomocníkmi pracujeme i na dokončení činnosti s premiestnením ľudovej výstavy. Postupne som dala vyčistiť kroje, oblečenie, obliečky, koberce – čiže všetky potuchnuté veci. Podarilo sa nájsť ochotnú pani, ktorá sa ešte zaoberá čistením ľudových krojov. Neverili by ste, ako tie kroje krásne naškrobila – sú ako nové.

Veľmi pekne ďakujem za brigádnické práce našim seniorom, ktorí už dvakrát v tomto roku previedli kosenie cintorína, naposledy po výdatných dažďoch, kedy tráva neskutočne rýchlo vyrástla do výšin a kosenie bolo naozaj obtiažne. Na druhý deň sme pokračovali v odvážaní trávy, zemetaní a úprave po kosení. Taktiež sme oživilí miestny park výsadbou črepníkových kvetov. Na jednom zo zasadnutí obecného zastupiteľstva som avizovala objednávku vypracovania Pasportu miestnych komunikácií, tento je vypracovaný a bude slúžiť na ďalšie potrebné účely. Povodie Váhu začalo s prácami na čistení potoka, po dokončení budeme i my znovu pokračovať v natieraní zábradlí. Obec sa v týchto mesiacoch dvakrát uchádzala o dotácie z Trenčianskeho samosprávneho kraja. Dostali sme príspevok na modernizáciu priestorov okolia kultúrneho domu, kde chceme pre deti a rodičov vytvoriť oddychovú zónu s preliezkami, lavičkami, húpačkami.

Vážení občania, v tomto roku si obec pripomenie i 625. výročie prvej písomnej zmienky. Pri tejto príležitosti bude k dispozícii aspoň spomienka v podobe videonahrávky z leteckého záberu na obec.

Viem, že veľa občanov je zvedavých na situáciu s kanalizáciou. Viem, že veľa občanov táto problematika nezaujíma. Tých však, ktorých sa to týka, by som rada informovala, že od jesene minulého roka prebiehal proces verejného obstarávania, t.j. proces výberu zhotoviteľa stavby. Bolo prihlásených 14 uchádzačov. Aktuálna situácia je taká, že je vybraný víťaz súťaže a všetky dokumenty idú na kontrolu riadiacemu orgánu. Podľa navrhnutého harmonogramu víťazným uchádzačom by sa malo začať s práca-

mi v letných prázdninových mesiacoch. Znovu však musím upozorniť a poukázať na fakt, vážení občania, že projekt je veľmi rizikový, čo sa týka nielen financovania. I zdĺhavých procesov vysporiadania majetkových záťaží nevieme, ako dopadne spomínaná kontrola, neustále sa vynárajú problémy. S nimi sa neustále boríme, robí sa všetko preto, aby to išlo – nie ako nešlo (prepáčte za tento slang, ale je najvýstižnejší), avšak dávam na koniec jeden veľký otáznik... Verím, že v krátkej dobe Vás budem môcť podrobnejšie o tomto projekte informovať.

Na záver mi, vážení občania, dovoľte vrátiť sa k začiatku môjho príspevku a k vete, v ktorej spomínam teplo pri srdci. To teplo vyviera z pocitu radostnej správy, že prejde už len krátka doba a budeme môcť znovu pustiť do systému dobrú vodičku z vodného zdroja Klokočovka. Dnes, keď píšem tieto riadky, máme za sebou neskutočne veľa hodín prác na bežných rutinách činnostiach, čistení, zisťovaní, sledovaní stavu, opravách, úpravách, kosení, čistení a celý rad činností spojených s oznámením tejto radostnej správy. Môžem povedať tak, že

obec má zabezpečenú zásobu vody v podobe vrtov na Klokočovke a toho času má zabezpečenú kvalitnú vodu z pôvodného zdroja.

Vážení občania, máme pred sebou leto, ani sme sa nenazdali a deti si prevezmú vysvedčenie a začnú prázdniny a dovolenkové obdobie. Želám Vám, aby ste si oddýchlí, načerpali nové sily a slnečné lúče do ďalšieho obdobia.

Bud'te zdraví!

Vaša starostka

Podujatia január - jún 2021

Deň matiek

Milé mamičky, tieto kresbičky,
Vám zo srdiečka k vášmu sviatku posielajú,
všetky deti zo škôlky a školičky.

Pre mamičku moju milú,
ktorú rada mám,
veľké srdce namaľujem,

k sviatku jej ho dám.
Na Deň matiek darujem jej malú kytičku,
mamička bude mať hneď úsmev na líčku.

Fotografie z testovania na COVID-19 v našej obci

Kultúrna komisia

Prvá polovica roka 2021 bola poznačená pretrvávajúcou pandemickou situáciou, ktorá nedovoľovala organizovanie kultúrno spoločenských akcií.

Už niekoľko rokov kultúrne dianie v obci začína obecnou zabíjačkou, na ktorú chodí množstvo občanov. Už začiatkom roka bolo jasné, že tento rok bude iný a obecná zabíjačka nebude môcť byť. Takisto sme tento rok nemohli, ako býva zvykom, vynášať Morenu a nemali sme ani žiadne veľkonočné podujatie. Aj MÁJ stavali naši hasiči už druhý rok po sebe v skromnej atmosfére, čo samozrejme, nemalo vplyv na konečný výsledok.

Napriek týmto nepriaznivým okolnostiam sme sa v kultúrnej komisii snažili vyvíjať aktivitu a spríjemniť občanom život v obci. Vyzdobili sme park J.M. Hurbana rôznymi veľkonočnými motívmi a spravili sme z neho veľkonočný park. Táto výzdoba spríjemnila občanom veľkonočné sviatky a našla dobrú odozvu.

Nesmieme zabudnúť ani na výročie oslobodenia našej obce, ktoré sme si pripomenuli položením venca pri pamätnej tabuli na budove základnej školy a uctili si tak všetkých, ktorí sa pričínili o ukončenie druhej svetovej vojny.

Druhá májová nedeľa už tradične patrí všetkým mamám, každoročne deti zo ZŠ a MŠ pripravujú nádherný program ako vďaka pre naše mami. Tento program takisto nemohol byť tento rok zorganizovaný. Snažili sme sa nájsť aspoň čiastočnú náhradu, ktorá by bola v súlade s aktuálnymi opatreniami. Dúfam, že pohľadnice ku **DŇU MATIEK** od našich detí zo ZŠ a MŠ spravili radosť všetkým našim mamám a starým mamám, takisto ich iste potešil aj krátky kultúrny program v miestnom rozhlase.

Aktuálna situácia sa vyvíja priaznivo a všetci dúfame, že ďalšie plánované akcie sa budú môcť konať. Radi by sme vytvorili v spolupráci s organizáciami v obci pre deti pekný deň detí v areáli TJ Zavažan Kálnica, zábava by pokračovala vo večerných hodinách pri Jánskej vatre. Takisto dúfame, že tento rok sa uvidíme viacerí na výstupe na dvojkríž 1. septembra.

Chceli by sme pre vás pripraviť pútavý program na HODY. Nechcem viac prezrádzať, ale myslím si že pôjde naozaj o pekné podujatie, ktoré osloví veľa občanov v našej obci.

Nakoniec sa chcem poďakovať všetkým, ktorí sa podieľali na príprave podujatí a za snahu aj v ťažkých časoch robí kultúrne podujatia.

Luboslav Batka – predseda kultúrnej komisie

76. výročie oslobodenia našej obce a kladenie vencov v Rakol'uboch

Začiatkom apríla sme si pripomenuli 76. výročie oslobodenia obce. V komornej atmosfére sme vzdali úctu a vďaka vencom pri pamätnej tabuli tu v obci a taktiež pri Trojkríži v Rakol'uboch. Požiadala som o pár spomienok pána Štefana Juríka, Slovenský zväz protifašistických bojovníkov. Tu sú jeho slová:

„Kálnica bola našťastie ušetrená priamych bojov, pretože nie je od východu prístupná pre vojenskú techniku. Oslobodzovacie vojská rumunskej armády prišli z juhu od Sochoňa, cez Chrašť a Daran. Nemci predtým dedinu opustili po zaminovaní niektorých dolín. Zachovalo sa z tých chvíľ aj niekoľko fotografií. Starší občania, ako som ja, si iste na tie udalosti pamätajú lepšie. Ja si pamätám iba to, že sme sa s mamou, babkou a súrodencami ukrývali pred frontom u

babkinej sestry, u Pavlechov, ktorí mali veľkú betónovú pivnicu. Otec bol v tom čase v koncentračnom tábore v Hamburgu. V pivnici bolo ukrytých viacero rodín. Keď som s mamou musel ísť na dvor na potrebu, počuli sme streľbu a guľky pleskotali na plechovú strechu. Druhú spomienku mám na výbuch bomby, ktorú odhodil pilot bombardéra pod Sochoňom. Deti sme ušli z ulice sa schovať do kuchyne pod stôl. Veľká škoda, že súčasná situácia znemožňuje konanie Behu oslobodenia ku krížom zahynutých rumunských vojakov v Rakol'uboch. Je to pekná, zaujímavá a dôstojne obnovená tradícia. Veríme všetci a dúfame, že takto o rok už budeme znovu oslobodení, tentoraz od plíagy, ktorá postihla svet tak ako vojna. Budeme si znova môcť užívať slobodu a voľnosť.“

Nezabúdame!

Starostka obce

Hrôzy II. svetovej vojny

8. mája sme si pripomenuli sedemdesiate šieste výročie skončenia najväčšieho a najtragickejšieho konfliktu v novodobých dejinách európskych národov – ukončenie II. svetovej vojny. Udalosti, ktorá bola doslova zápasom o bytie alebo nebytie. Udalosti, ktorá má viacero dimenzií a je nielen zdrojom poučenia, ale aj nadčasovým hľadáním a objavovaním histórie, ktorá by mala žiť v každom z nás aj preto, aby sa už nikdy neopakovala.

Preto je namieste, aby sme si aspoň pri výročiach pripomínali tých, ktorí nám v tomto existenciálnom zápase pomáhali a za našu slobodu

du a budúcnosť obetovali to najdrahšie – svoje zdravie a životy!

Len na našom Slovensku svoje hroby, s menami aj bez nich, našlo 60 659 príslušníkov Červenej armády, 10 435 vojakov rumunskej armády a 2 790 príslušníkov I. česko-slovenského armádneho zboru.

Druhá svetová vojna si v globále vyžiadala okolo 60 miliónov mŕtvych, 35 miliónov ranených a približne 2 milióny nezvestných. S rôznym poškodením a zraneniami hlavy sa do svojich domovov vrátilo približne 775 tisíc mužov, len s jedným okom 155 tisíc vojakov, úplne slepých

zostalo 54 tisíc navrátilcov, so znetvorenou tvárou 501 342, s poškodením chrbtice a následným ochrnutím 143 241, bez jednej ruky zostalo 3 milióny 255 tisíc veteránov, bez obidvoch rúk 1 milión 121 tisíc, bez jednej nohy 3 milióny 255 tisíc obetí, bez oboch nôh 1 milión 121 tisíc, invalidov bez rúk a nôh sa z frontov druhej svetovej vojny vrátilo 85 942 vojakov.

To sú, vážení rodáci, skutočne odstrašujúce a hrôzy plné údaje. Preto sa musíme zabrániť opakovaniu takýchto udalostí. Či veríte alebo nie, dotýkajú sa každého z nás.

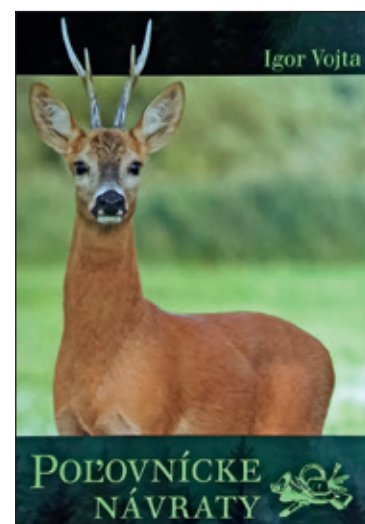
Ing. Milan Bušo

Poľovnícke návraty

Po úspešnom vydaní dvoch kníh s názvom Poľovnícke príbehy spod Inovca, vydáva v týchto dňoch Ing. Igor Vojta ďalšiu svoju knihu s poľovníckou tematikou s veľmi pekným názvom Poľovnícke návraty. Publikácia obsahuje nielen pekné a zaujímavé príbehy, ale obsahuje veľmi veľa krásnych fotografií, ktorými sa môže čitateľ naozaj pokochať. Na Slovensku uzrelo svetlo sveta viacero publikácií s poľovníckou tematikou z rozličných kútov našej krásnej vlasti. Pán Vojta sa vo svojich spomienkach zameriaval na jemu, ako povedal, dôverne známe a tajomné zákutia inoveckého a kálnického pohoria a podhoria. Do oblastí jeho srdcu najmilších a najbližších, tam, kde prežil značnú časť svojho života, s množstvom neopakovateľných príhod, aké vie človeku poskytnúť iba príroda sama. Tie posledné slová môžem iba potvrdiť, pretože keď si človek raz prírodu zamiluje, nedokáže sa už od nej odmiľovať...

Želám pánovi Vojtovi pevné zdravie a prežitie ďalších poľovníckych zážitkov v lone podmanivej očarujúcej prírody a veľa, veľa rokov aby mohol ešte na krásne zážitky spomínať.

Starostka obce

Vytvorenie Knihy úcty - kroniky významných dejateľov obce

Kto je kto v Kálnici.

Stalo sa „tradíciou“, že takmer všetko okolo nás berieme ako samozrejmosť a pohodlie, ktoré nás obklopuje, chápeme ako povinnosť rodičov a ich rodičov. Málokedy a málokedy si na ich úsilie a námahu aspoň príležitostne spomenieme s úctou a vďakou. Najčastejšie sa tak deje pri príležitosti ich životného výročia.

Otázkou však zostáva, či si s úctou a vďakou spomenieme aj na tých, ktorí budovali „obecne“. Myslím si, že sa tak deje veľmi zriedka. Ale aj oni si zaslúžia, aby sme na nich spomínali, aby sme na nich nezabúdali. Preto MO MS po dohode s pani starostkou rozvinula iniciatívu vytvoriť KNIHU ÚCTY, ktorá by obsahovala mená a príbehy ľudí, ktorí zabezpečovali svojou činnosťou vyššiu úroveň života obce a jej občanov, ktorí sa zaslúžili o pozitívne zviditeľnenie Kálnice doma i vo svete.

Nie je ich tak málo, ako by sme si v prvom momente mysleli. Tito ľudia požívajú medzi ostatnými občanmi prirodzenú autoritu a úctu za ich činnosť alebo dielo v prospech obce Kálnica.

Kto bude v knihe? Výber jednotlivcov sa uskutoční na návrh občanov, inštitúcií, poslancov OZ. Bude v ňom zdôvodnenie zaradenia osoby do Knihy úcty – napríklad historik obce, známy lekár, umelec a podobne – a jej životopis s fotografiou.

Medzi kritériá pre zaradenie do Knihy patrí úroveň (svetová, európska, národná, republiková, krajská a regionálna), ktorú osobnosť dosiahla vo svojej oblasti (zdravotníctvo, výchova, vzdelávanie, umenie, kultúra,

šport, telovýchova, veda a technika), význam, ktorý nadobudla v spoločenskom a politickom živote v nedávnej i vzdialenejšej minulosti alebo za hrdinský čin pri záchrane ľudských životov a zdravia, za morálne hodnoty, ktoré presadzovala pri ochrane slobody a demokracie.

Výber osobností do Knihy pripraví z navrhovaných kandidátov osobitne starostkou menovaná komisia, vybraná z poslancov OZ, členov kultúrnej komisie a redakčnej rady Kálnických ozvien. Tento zoznam predloží predsedovi kultúrnej komisie na schválenie obecnému zastupiteľstvu.

Výber osobností do Knihy sa uskutoční do konca augusta 2021. Je dôležité, aby bol dostatok času na správny výber mien významných osobností Kálnice, aby zostali zachované pre ďalšie generácie naozaj významní jednotlivci. KNIHA ÚCTY, ktorú obec vydá knižne, bude slúžiť ako reprezentatívna publikácia pre obyvateľov, rodákov, aj vzácné návštevy obce.

Do KNIHY ÚCTY by mal byť zaradený len občan, ktorý súhlasí – ak je žijúci – alebo ktorého potomkovia – ak sú – súhlasia s jeho uvedením v knihe.

Je prekvapujúce, ako veľa osobností je ešte i teraz medzi nami, ktoré si zaslúžia našu úctu a na ktoré by sme nemali zabúdať. A samozrejme, že si ich budeme pravidelne pripomínať – v rámci našich možností – i v Kálnických ozvenách pri okrúhlych životných jubileách.

Pre mňa je čťou podieľať sa na príprave podkladových materiálov, ktoré by tvorili otvorenú KNIHU ÚCTY.

Ing. Milan Bušo

Jakub Hrnčiarik - príklad hodný nasledovania

Pred niekoľkými rokmi sme v KO uverejnili článok o rodiacom sa talente v stolnom tenise – o Jakubovi Hrnčiarikovi. Sme radi, že dnes môžeme hrdo konštatovať, že tento nádejný športovec úspešne pokračuje vo svojej kariére. Jeho stúpanie po schodíkoch úspechov neprerušila ani COVID-pandémia. Je to vďaka jeho morálno-vôľovým vlastnostiam, jeho cieľavedomosti, pevnej vôli a nesporne aj talentu. Každý, kto ho pozná, zároveň hovorí, že je to aj mimoriadne usilovný a skromný chlapec. Je to aj zásluhou otca Ing. Janka Hrnčiarika, ktorý ho plne podporuje v jeho športovom snažení.

Jakub – odchovanec nášho stolnotenisového oddielu TJ Zavažan Kálnica sa narodil v roku 2005. V TJ Zavažan dostal veľmi dobré základy v stolnom tenise. V rôznych súťažiach upútal svojimi veľmi dobrými výsledkami. Po prestupe do STK Nové Mesto nad Váhom hrá v tomto ročníku 2020/2021 pod vedením trénera Ľuboša Oppenbergera za mužov 4. ligu krajskej súťaže ST Trenčín a za dorastencov 1. ligu KSST Nitra. Pred prerušením súťaží pre pandémiu mali dorastenci výborný vstup do ligy, keď porazili obe veľmi kvalitné družstvá z Trenčína a Trenčianskeho Jastrabia. Tým si pripravili veľmi dobrú východiskovú situáciu v boji o baráž do extraligy juniorov. Avšak prerušenie súťaží z dôvodu pandémie im v tom zabránilo.

V tomto čase Jakub už rok trénuje v klube stolného tenisu RAKSIT Nitra pod vedením aktívnych profesionálnych hráčov a skúsených trénerov Valeriom Rakovom a Andrejom Sitakom. Výsledkom ich úspešnej ročnej práce je viditeľný progres v technike úderov, pohybových a koordináčnych schopnostiach, posun v psychologickú, taktickú a teoretickú prípravu. Moderné postupy trénerov sa ukázali aj počas tzv. lockdownu, kedy Jakub absolvoval niekoľko desiatok „online“ hodín. Takto „na diaľku“ spoločne s trénermi rozvíjali nielen kondičnú prípravu – hoci to znie divne – ale zároveň aj nemenej dôležitú teoretickú prípravu, na ktorú počas tréningov v sezóne inak nezostáva veľa času.

Po postupnom uvoľňovaní opatrení súvisiacich s COVID-om v mesiaci máj prichádza aj k uvoľneniu amatérskych športových aktivít. 1. mája 2021 sa uskutočnil celoslovenský deň športu, kedy sa do akcie „Za návrat športu“ zapojil aj klub stolného tenisu RAKSIT Nitra a vyjadril tejto akcii podporu.

Musíme konštatovať, že pandémia decimovala aj mládežnícky šport. To, čo sa udialo za posledný rok, bude mať nezvratné negatívne dôsledky na výkonnosť slovenských mládežníckych športovcov. Preto každá iniciatíva, ktorá podporí znovu naštartovanie športu, je vítaná.

Na fotografii je zľava Valerij Rakov, Jakub Hrnčiarik, Sára Habarová (slovenská jednotka v kategórii mladších žiačok), Andrej Sitak.

V týchto dňoch sa Jakub pripravuje na jeho prvé Majstrovstvá Slovenska v kategórii dorastenci.

Majstrovstiev sa zúčastní celkom 32 najlepších hráčov z celého Slovenska. Účasť na takýchto podujatiach je nielen veľmi prestížna, ale aj prospešná. To, čo hráči natrénovali, môžu ukázať v zápasoch.

Jakub za posledné mesiace trénoval veľmi kvalitne a veríme, že sa to odzrkadlí aj na jeho hre na majstrovstvách, kde si zmeria sily s tými najlepšími hráčmi zo Slovenska.

Na záver zopakujem to, čo vravia naši tréneri v Nitre, že telesná výchova v školách musí byť rovnocenná ostatným profilovým predmetom ako matematika alebo slovenský jazyk. Len tak bude naša mládež lepšie pripravená na úlohy, ktoré ich v budúcnosti čakajú. Žaželajme jej veľa zdravia, pokoj od pandémie a splnenie túžby, aby sa nadviazalo na bohatú športovú tradíciu v našej obci.

Ing. Milan Bušo

Dakujeme učiteľom

Nie je to tak dávno, čo sme si pripomenuli Deň učiteľov. Nie je to ľahké byť dnes učiteľom. Mnohí z nás vnímajú na tomto povolani len to akože ligotavé – výhody. Ale rozhodne nie je to tak a je to mylný pohľad. Veď predsa každá minca má dve strany. Dnes všetko považujeme za povinnú výbavu dneška, ktorú my musíme mať vždy k dispozícii. Povinnú zo strany našich rodičov. Ale stačí si len spomenúť na úprimnú radosť rodičov po tom, keď deti opäť zasadli do školských lavíc. Nie preto, aby od nich mali aspoň na chvíľu pokoj a mohli sa venovať aj sebe samým. Aj to je dôkaz toho, že najťažšia je práca s ľuďmi a osobitne s deťmi. Predsa tá škola – učiteľia – majú v sebe niečo osobitné a vzácne. Veď aj my starší asi najradšej spomíname na zážitky zo školy, najmä na tie milé a úsmevné. Veľa sa hovorí o kvalite vyučovania, technických podmienkach či o samotných osobnostiach učiteľov.

Je treba si pripomenúť, že učiteľ bol na dedine vždy jeden zo svätej trojice: richtár, farár a učiteľ. A požívali vždy úctu a vážnosť. A tak by to malo ostať dnes i v budúcnosti. Je však dôležité, aby sme si uvedomili, že i učiteľské povolanie sústavne prechádza skvalitňovaním a aj učiteľom sa treba sústavne vzdelávať. Teda učiteľia nielen učia, ale sa aj sami učia, aby zvýšili úroveň svojej práce. A uvedomujú si, že je to nutnosť preto, aby čo najlepšie pripravili deti do života – praxe. Z histórie vieme, že už v roku 1681 za týmto účelom vznikla vo Francúzsku prvá ustanovizeň. Jej absolventi – učiteľia sa mali stať vzorom pre svojich žiakov. V tomto období sa stretáme možno prvýkrát so systémovým prístupom k žiakom – ich rozdelením do skupín – tried podľa veku, schopností i záujmov. Dôležitým prvkom bolo zavedenie vyučovania v národnom vyučovacom jazyku – vo francúzštine, ktorá vystriedala dovtedy na stredných a vyšších školách povinnú latinčinu. V centre výuky však bola aj naďalej kresťanská výchova. Nesmieme zabúdať na to, že v tom období výuku zabezpečovali najmä kňazi. Učiteľ sa v tomto čase sústreďuje na úlohu vytvárať v škole spoločenstvo lásky a porozumenia. Preto sa vyformovali aj cnosti, ktoré by mali byť neoddeliteľnými vlastnosťami každého dobrého učiteľa.

Medzi ne patria vážnosť, mlčanlivosť, pokora, opatrnosť, múdrosť, trpezlivosť, zdržanlivosť, tichosť, horlivosť, bdelosť, zbožnosť a veľkodušnosť. Myslím, že život tieto poznatky len potvrdil ako pravdivé.

Pripomínam, že patrónom učiteľov a zakladateľom rehole učiteľov v tom čase bol svätý Ján Krstiteľ de la Salle – šľachtic, ktorý sa ako jeden z prvých na starom kontinente zameriaval na odstránenie nedostatkov v oblasti vzdelávania, a patrónkou vzdelávania dievčat a učiteľiek bola svätá Uršula. A v značnej časti krajín EÚ to platí dodnes.

Preto, prežijúc COVID, sme povinní vyjadriť svoju úctu za námahu a úsilie v tomto ťažkom období, VÁM, učiteľia!

Ing. Milan Bušo

Dňa 19.5.2021 odovzdal zástupca MO MS žiakom miestnej ZŠ mapu Slovenska a pexesové hry „Významní predstavitelia Slovenska“. Aj takto Matica slovenská prispieva k výchove mládeže v národnom duchu.

Ing. Milan Bušo a Mgr. Martina Striežencová, riaditeľka ZŠ Kálnica.

Malý ochotníček pripravuje

Pozývame naše kálnické detičky,
ktoré rady tancujú, spievajú
a recitujú básničky.

Prihláste sa k nám do
"Malého kálnického ochotníčka",
čaká nás veľa zábavy aj
skvelá partička .

Vážení rodičia/milé deti,

Pri príležitosti 115. výročia založenia ochotníckeho divadla v našej obci Kálnica, by sme radi nacvičili krátke folklórno - divadelné predstavenie s deťmi z našej obce. Plánujeme s ním vystúpiť dňa 30. októbra na "Kálnické hody" v kultúrnom dome v Kálnici. V prípade záujmu o prihlásenie vášho dieťaťa prosím kontaktujte členky kultúrnej komisie :

Žanetu Potočkovú - 0908 764 498

alebo

Nikolu Lendackú - 0948 494 754

Tešíme sa na všetky deti, ktoré sa k nám pridajú :)

Základná škola s materskou školou v Kálnici

POĎAKOVANIE DHZ KÁLNICA

Touto cestou by sme sa chceli poďakovať členom Dobrovoľného hasičského zboru v Kálnici za nezištnú pomoc pri úprave detského ihriska pri MŠ Kálnica. Ihrisko je podľa bezpečnostného technika už v nevyhovujúcom stave, preto sa musí zrekonštruovať. Na dopadové plochy sú nové normy. Pre deti do 10 rokov je maximálna dopadová plocha bez podkladu 1,3 m. Tak nám hasiči zrezali šmykľavku a dva domčeky umiestnili v spodnej časti ihriska. Okrem toho aj upravili areál – pokosili, odstránili nebezpečné prvky zo zeme, zarovnali terén, aby sa deti mohli bezpečne a bez úrazu pohybovať po ihrisku. V mene našich detí a zamestnancov ZŠ a MŠ Kálnica Vám z celého srdca ďakujeme.

Motýlia záhrada

Motýlia záhrada patrí medzi obľúbené didaktické montessori hračky pre materské aj základné školy. Deti si formou zážitku detailne zapamätajú, ako prebieha životný cyklus motýľov. A pre tento zážitok sme sa rozhodli aj my. Objednali sme si motýliu farmu. Prišla k nám do školy nádobka s piatimi húseničkami Babočky bodliakovej, ktoré sme pozorovali vo všetkých štádiách. Od malej húseničky, jej rast, zakuklenie až po vyliahnutie krásneho motýľa. Zaujímavé bolo pozorovanie, ako sa malé húseničky pomaly pripravovali na zakuklenie. Vypúšťali okolo seba pavučinky, aby sa potom, keď budú v kukle, nikto k nim nepriblížil. Húsenička, ktorá bola maličká, behom niekoľkých dní vyrástla až do desaťnásobku pôvodnej veľkosti! Po siedmich až desiatich dňoch sa húsenice zavesili na viečko nádoby a zakuklili sa. Vyzeralo to, akoby v kukliach nežili. Ale opak bol pravdou. Kukla sa doslova rozhojdala, keď sa deti pri nej rozprávali. Štádium kukly trvalo 10 dní a potom sme mohli pozorovať, ako sa z nej vyťahuje nádherný, farebný motýľ. Po vyliahnutí sme si motáľov nechali v záhradke ešte 5 dní a krmili sme ich sladkým nektárom, ovocím. Každý deň to bolo iné ovocie. Po piatich dňoch sme ich mohli vypustiť na slobodu,

aby začali žiť v prírode. Pre deti to bol jedinečný zážitok, lebo každý deň sa tešili na nové posuny motýľa. Dokonca si z toho robili aj záznamy ako pravi vedci. Vďaka ich starostlivosti sme do našej prírody vypustili 10 nádherných motýľov.

Hmyzí hotel

S touto myšlienkou prišla pani učiteľka Lenka Juríková, ktorá ho aj so svojou rodinou vyrobila a priniesla do školy. Priznám sa, že som dovtedy netušila o čo ide, ale pani učiteľka nám to všetko vysvetlila. A o čo teda ide? Jednoducho vysvetlené, je to domov pre rôzne hmyz, ktorý má svoje dôležité miesto v prírode. Pre mnohých ľudí nepríjemný hmyz tvorí neoddeliteľnú súčasť prírody, pretože prispieva k dôležitému opeleniu rastlín, bez ktorého by sme nemali základné potraviny, a taktiež likviduje ďalších drobných škodcov. A opis tohto hotela – tvoria ho menšie polienka, kúsky drevka, nalané konáriky, suchá tráva, rôzne druhy šišiek, mach (čokoľvek, čo nájdeme bežne v prírode), kúsok pletiva, tehla. Toto všetko boli deti spolu s pani učiteľkou nazbierať v lese, aby sa budúci obyvatelia hmyzieho hotela cítili dobre. A kto sú hostia tohto hotela? Mravce, včely samotárky, lienky, pavúky, chrobáky, stonožky. Týmto hmyzím hotelom aspoň sčasti vraciame prírode to, čo sme jej vzali.

Pani učiteľka tento hotel spolu s deťmi dala do školskej záhrady

Dental Alarm

Aj u nás v škole počas mesiaca apríl a máj.

Je to projekt pre materské a základné školy, ktorý učí deti správne sa starať o svoje zuby a nielen to. Počas štyroch stretnutí nás študenti zubného lekárstva prevedli cestou správneho čistenia zubov, starostlivosti o zuby, ako sa nebať zubára a z čoho sa skladá zub a chrup človeka. Tento projekt má viesť k zlepšeniu ústneho zdravia. Školenia prebiehali každý pondelok formou prezentácií a názorných ukážok. Celé toto školenie bolo prispôbené chápaniu detí a hravou formou vysvetľované. Na začiatku každého školenia si zopakovali to, čo sa už naučili a potom prešli do ďalšej roviny učenia o zuboch.

Úspechy našich žiakov

V celoštátnej súťaži Všetkovedko sme mali na stupni víťazov aj našich žiakov. Z celkového počtu detí v kategórii Všetkovedko 4 – 5429 detí – sa na druhom mieste umiestnila Veronika Batková a na treťom mieste Samuel Filip, obaja sú žiakmi 4. ročníka. V kategórii Všetkovedko 3 sa na 3. mieste umiestnil Juraj Dovina z celkového

počtu 5867 súťažiacich detí. V kategórii Všetkovedko 2 sa na 3. mieste umiestnil Sebastián Srevec z celkového počtu 7086 detí. Nakoľko bola pandémia a všetky súťaže, do ktorých sme sa prihlásili, prebiehajú až teraz, výsledky budeme vedieť neskôr. Ale veríme, že nás opäť potešia.

Ako sme sa netradične učili

Pandémia neobišla ani naše školstvo. Deti museli zostať doma a učiť sa online. Lenže ono to vôbec nie je jednoduché, pokiaľ sú to deti prvého stupňa. V škole sme sa preto dohodli, že budeme sice učiť diaľkovo, ale v prírode a hlavne mimo školy. A tak sme si spravili vo februári netradičný týždeň. Ako správne jazdiť na bicykli, to učila pani učiteľka Lenka Juríková. Ako sa máme správať v prírode? To sa deti dozvedeli od pani vychovávateľky Dašky Kmeťovej. Deti sa učili aj podať prvú pomoc. Už vedia, že nikdy netreba ujsť, vždy treba pomôcť. Toto sme absolvovali v pondelok. V utorok nás privítal vo svojom kráľovstve pán Tibor Valovič a porozprával deťom o živote včiel. Deti to zaujalo, lebo ujo včelár, ako ho volajú, veľmi zaujímavu a pútavo rozpráva. V stredu sme venovali ľudovým tradíciám. A toto má pod palcom v Kálnici pán Ing. Miroslav Borcovan. Privítal deti u seba doma. Keďže sme boli ohlásení, mal pripravenú ukážku viazania korbáčov z prútia. Potom deťom ukázal fujaru, tradičný ľudový hudobný nástroj. Zároveň im porozprával, ako sa fujara vyrába. Dozvedeli sme sa, že správne sa vyrába z bazového dreva, ktoré sa musí odrezať v mrazoch, lebo vtedy nebude praskať a bude lepšie schnúť. Ako hovoria starí majstri, že drevo fujary by nemalo počuť voďu žblnkotať a kóhuta kikirikať. Deti to zaujalo, pretože nasledovala aj ukážka hrania na fujare. Naši žiaci mohli vidieť, ako sa správne pestujú prúty na pletenie košíkov, korbáčov. Pani Borcovanová potešila deti sladkou odmenou. Vo štvrtok sme sa opäť nechali uniesť ľudovou tvorbou a išli sme si pozrieť tvorbu umeleckého rezbára pána Ferdinanda Bolebrucha. Cestou naspäť viedli kroky našich žiakov na gazdovský dvor pána Miroslava Remenca, ktorý sa našim žiakom venoval a poukazoval všetky zvieratá, ktoré žijú na jeho gazdovskom dvore. A prišiel piatok, posledný deň nášho netradičného učenia. Tento deň sme venovali nášmu veľikánovi J.M. Hurbanovi a prešli sme sa po Hurbanovom chodníku, aby sme si pripomenuli nielen jeho život a dielo, ale aj cestu, po ktorej chodil k svojim krstným rodičom do Kálnice. Tento týždeň nás všetkých obohatil.

Mgr. Martina Striežencová, RŠ

Kálnický folklór pre radosť

Vždy ma poteší, keď môžem spraviť s touto mojhou dlhodobou kultúrnou záľubou aj iným radosť. Nielen v našej obci, ale aj cezpoľným. Veľmi oceňujem a zároveň ďakujem pani riaditeľke zariadenia CSS v NMnV Mirke Mrázovej za to, že mi umožnila sa i tu realizovať. Vďaka pomoci našich vychovávateľiek a ich zverencov z denného stacionára sme tu mohli osláviť sviatok prvého mája. Už teraz som zvedavá, čo na budúce vymyslíme – foto 1.

Určite touto následnou fotkou poteším rodiny a dlhodobé priateľky mojej babičky Márie Valovičovej a Anny Valovičovej z Kálnice. Pripojila by sa isto aj Emília Dedíková, ale bohužiaľ, jej

zdravotný stav to už nedovoľuje. Tak mi dovoľte prostredníctvom kálnických novín Vás všetkých v ich mene pozdraviť a zaželať krásne leto bez pandémie – foto 2.

Ž.P.

Židovské anekdoty od Milana Stanu

Asi pred mesiacom vydal vo svojom vydavateľstve Štúdio humoru, satiry atď. náš rodák Milan Stano ďalšiu, pre neho už tradičnú, knižnú zbierku vtipov. Táto sa volá „Židia v anekdotách“. Obsahuje 1 132 anekdot a 132 karikatúr. Keďže tieto sú veľmi obľúbené, dovoľujeme si ponúknuť vám so súhlasom autora niekoľko z nich v nasledovnom výbere. Ing. Milan Bušo

Sťažuje sa pán Kohn pánovi Steinovi: „V tomto meste už nie je ani desať poctivých ľudí.“

Stein na to: „Ako to môžu vedieť? Pozrime sa na to – sú tu oni, som tu ja!“

A po chvíľke ticha zaznie otázka: „Počujú a musia byť všetci z jedného mesta?“

Pán Lévi si vybral z banky posledné nasporené peniaze. Pri východe z nej hovorí

strážnikovi: „Tak a teraz už môžeš ísť domov.“

Steiner hovorí Kohnovi: „Kohn, hovorí sa o nich, že sú veľký intrigán.“

Kohn si na to zhlboka vzdychne: „Áno, viem, ale kto to dnes ocení?“

„Radšej neskoro ako nikdy!“ smutne si vzdychne starý Mojš a položí hlavu na koľajnice a pozerá za vzdalujúcim sa vlakom.

Príde Kohn na daňový úrad a hovorí: „Prišiel som vás požiadať o riadnu dovolenku.“

Udivený úradník sa ho pýta: „A prečo nás?“

Kohn na to odpovie: „A kam mám ísť, keď na vás celý rok robím?“

Kohn predáva na jarmoku lyžičky. Ide okolo suseda a spytuje sa: „Tak, ako pán Kohn? Dá sa?“ Kohn na neho smutne pozrie a vzdychne: „Ako chorému. Každé dve hodiny jedna lyžička.“

Viete, prečo sú peniaze zelené? Lebo židia ich zbierajú skôr než dozrejú.

Pýta sa Kohn kolegu Taussiga: „Nevedia, prečo ten Meier stále pozerá ponad okuliare?“

Taussig nato: „Vedia, to je starý lakomec. Ešte aj na okuliare šetrí!“

„Počujú Mojš, musia sa nad sebou zamyslieť. Nemôžu si žiť tak dobre!“ hovorí rabin Mojšovi.

Kohn sa pýta rabína, kto mu je najsympatickejší. Rabin sa na chvíľu zamyslí a potom povie: „Cyklisti, lebo tí sa starajú sami o svoje duše.“

Poľský rabin prehlásil, že keby našiel na ulici milión dolárov, nechal by si ich. Vzápätí dodal, že keby však zistil, že patria nejakému chudákovi, tak by mu ich vrátil.

Kohn ide po ulici a stretne Schwarza celého v čiernom. So záujmom sa pýta: „Kde boli?“

Spoločenská rubrika január - jún 2021

Narodili sa:

Jakub Jurík • Richard Potúček

Rozlúčili sme sa:

Jaroslav Stano • Anna Mišechová • Anna Barinychová • Anna Riegerová • Mária Juríková • Anna Palatická • Ján Dovina • Milan Jurík • Mária Dovinnová

BLAHOŽELÁME

V uplynulom polroku sa „okružleho“ významného životného jubilea dožili viacerí naši spoluobčania a priatelia. Patria k tým, ktorí prispeli ku skvalitneniu života v našej obci najmä v športovej oblasti. Za obetavosť a prácu im patrí naše uznanie a úcta. Želáme im veľa zdravia, šťastia a pohody na zaslúženom odpočinku.

85 rokov: Ján Krchnavý (U), Miroslav Masár

75 rokov: Dušan Filip

70 rokov: Ing. Ján Hladký (M), Ľubomír Kmeťo, Ing. Samel Jelinek.

Schwarz odpovedá: „Na pohrebe svokry vo Viedni.“ Kohn si závistlivo vzdychne: „Na, ja, Viedeň je Viedeň.“

Blum a Herz sa idú v lete kúpať do rieky. Blum vraví: „Herz, kto zostane dlhšie ponorený pod vodou, vyhrá 50 korún.“ Herz stávkou prijal. A riečna polícia podnes pátra po ich mŕtvolách.

Kohnov syn ide študovať do zahraničia. Otec mu pri rozlúčke hovorí: „Izák, budeš nám často písať!“ Izák na to: „Áno, ale občas mi môžeš poslať peniaze aj tak len sám od seba.“

Na ulici odpadne Žid. Práve v tom okamihu okolo prechádza kňaz. Chytí ho za ruku a pýta sa ho: „Synu, veríte v Otca, Syna i Duchu svätého?“ A Žid z posledných síl: „Tak ja tu umieram a on nie, aby mi pomohol, ale mi dáva hádanky!“

Hovorí starostlivá manželka: „Mojše, zobud sa! Zabudol si si vziať tabletky na spanie!“

A pridávam ešte niekoľko prísloví a porekadiel.

Ak sa dá problém vyriešiť peniazmi, nie je to problém, ale výdavky.

Vošlo víno, vyšlo tajomstvo.

Všetci sa sťažujú na nedostatok peňazí, ale na nedostatok rozumu nikto.

S peniazmi nie je tak dobre, ako je zle bez nich.

Skúsenosť je slovo, ktorým ľudia nazývajú svoje chyby.

Ešte sa nenarodil taký kôň, na ktorom možno dohoniť svoju mladosť.

Starnúci človek vidí horšie, ale viac.

Vedomosti nezaberajú veľa miesta.

Na záver: Nerob si starosti, čo ťa stretne zajtra. Veď, čo ty vieš, čo ťa stretne ešte dnes?

Čo je nové v PD Kálnica?

Od apríla tohto roka, ako už isto mnohí vedia, nastali zmeny vo vlastníctve PD Kálnica. Novým majiteľom sa stal pán Christopher Kennel, novozélandský ekofarmár švajčiarskeho pôvodu. Ing. Ján Šálek a Ing. Ondrej Ševčík svoje pôsobenie v PD Kálnica ukončili. Nového majiteľa a predsedu kálnického družstva sme sa rozhodli požiadať o rozhovor, aby sme jeho príbeh a plány mohli touto cestou predstaviť našim čitateľom. Za jeho ústretovosť a otvorenosť mu ďakujeme.

Pán Kennel, prezradili by ste nám, kto ste a aké okolnosti Vás priviedli k nám na Slovensko?

„Mám 54 rokov a vyrástol som v horách Švajčiarska ako jeden zo šiestich synov na statku chovateľov mliekových kráv. Moji predkovia tam gazdujú už od 13. storočia. Žiaľ, vo Švajčiarsku je zvykom, že gazdovstvo po otcovi preberá najstarší syn a ja, keďže som až tretí v poradí, som musel ísť hľadať svoje vlastné gazdovstvo inam. Keďže som sa chcel naučiť angličtinu a Anglicko sa mi zdalo príliš chladné, vydal som sa na Nový Zéland, kde som najprv navštevoval jazykovú školu a už tam som si pri potulkách krajinou všimol farmy, kde sa chovali ovce a kravy. Za 5 mesiacov som už mal prvú prácu na farme a neskôr som sa odhodlal kúpiť si vlastnú pôdu a začať na svojom. Od roku 2000 až donedávna sa mi podarilo napokon viesť vlastnú farmu s 800 kusmi mliekového dobytku.

V poslednom čase sa však Nový Zéland postupne stáva akousi čínskou provinciou a nová vláda je tomu naklonená, Čína skupuje pôdu aj podniky, a tak som sa rozhodol, že nastal čas na zmenu. Keďže mám priateľku zo Slovenska (pani Denisa Janeková pôsobí aj ako tlmočnica, keďže pán Kennel ešte nehovorí po slovensky, pozn. redaktorky) a ona sa musela z rodinných dôvodov vrátiť domov, rozhodol som sa ísť s ňou a poobzerať sa po niečom na Slovensku. PD Kálnica mi agentúrou bolo ponúknuté ako regeneratívne hospodárstvo, a keďže verím, že budúcnosť poľnohospodárstva je práve v regeneratívnom prístupe, bol to jeden z dôvodov, prečo som si toto družstvo nakoniec vybral. Kálnica sa mi zapáčila najmä rôznorodosťou krajiny – sú tu lesy, horské pasienky, pramene, vegetačné obdobie je dlhé a výhodnejšie ako napr. na Liptove, okrem toho je poloha obce výhodná, pokojné prostredie, hoci pri diaľnici, a blízko je i mesto. Mnohé veci sú však inak, než sa zdalo...“

Napríklad?

„Pôda je veľmi vyčerpaná, zničená intenzívnym spôsobom poľnohospodárstva, prirodzené procesy boli potlačené a bude potrebné ich znovu naštartovať a pôdu revitalizovať, čo môže trvať aj niekoľko rokov. Ideálne je napríklad zatravníť ju a nechať na nej pásť zvieratá, ich trus obsahuje pôde prospešné mikroorganizmy, tak isto na koreňoch rastlín žije množstvo pôdotvorných a ozdravných baktérií. Videl som veľké plochy s eróziou, bez porastov, je nutné ich ozdraviť porastami, taktiež aj vysadením ovocných stromov ako solitérov, sice ich potom

musíte s traktorom obchádzať, ale poskytnú zvieratám tieň, bránia erózii a zabezpečujú živú rôznorodosť. Včely sú tiež veľmi dôležité, videl som, že tu máte včelársky chodník, to je dobre, je treba ponechať na niektorých miestach divé lúky plné bylín, rastú tu krásne byliny, ktoré som nikdy predtým nevidel, sú plné včiel, a to je správne.“

Aké máte plány, pokiaľ ide o zameranie PD Kálnica?

„Som za živočišnú výrobu, nakúpili sme prvé materské kravy mäsovej rasy Pinzgauer, sú veľmi odolné, majú tmavé, tvrdé kopytá, ľahko sa telia a môžu byť vonku na pastvinách celé mesiace. Budeme chovať aj ovce, v budúcnosti by som rád zriadil vlastný bitúnok a predajňu, kde by som chcel ľuďom ponúknuť čerstvé mäso, mlieko, prípadne iné produkty.“

Čo by ste chceli odkázať obyvateľom a priateľom našej obce?

„Že som otvorený všetkým zaujímavým projektom a nápadom. S niektorými domácimi už spolupracujeme, napríklad zase spojzďujeme napájačky na Mediňanských lúkach. Veľmi si cením ochotu a dobré rady domácich ľudí, ktorí kedysi pracovali v PD Kálnica, alebo sa cítia byť späť s Kálnicou a prostredím, v ktorom žijú. Chcel by som aj pripomenúť, že výsadba na tento rok ešte nebola v mojich rukách, plány sa odovzdávali do mája a boli ešte tvorené mojimi predchodcami, takže moju prácu začne byť vidno až niekedy v budúcom roku. Tiež by som chcel ľuďom odkázať, že kto by mal záujem, užívaj svoj pozemok ako záhradu, prípadne založiť sad, alebo niečo podobné, môže prísť a dohodneme sa. Čím viac nás bude, ktorí budeme prispievať k obnove prirodzenej krajiny, tým

zdravšia bude pôda a krajina okolo nás. Všimol som si aj mnoho odpadu popri potoku za družstvom, celkom nechápem takéto konanie, aj v našom areáli sa nachádza množstvo odpadu, ktorý bude treba odstrániť a priestor vyčistiť.“

Možno by ste prvé kontakty mohli získať aj na valnom zhromaždení...

To už sa na mňa usmeje pani Denisa Janeková, priateľka a spolubojovníčka pána Kennela, ktorá má dnes plné ruky práce: „Áno, pozvánky už máme pripravené, valné zhromaždenie sa uskutoční do konca júna.“

Na stole leží farebná brožúra z čias svetlých včerajškov JRD Rozkvet Kálnica-Beckov. Našli ju v zásuvke. V priestoroch administratívnej budovy akoby bol zakonzervovaný čas, rok 1983, tie isté skrine, obrazy, záclony, prach... Na farebných fotografiách v brožúre tučné kravy, ošípané, chmeľnice, žatva, smejúce sa ženy v pridruženej výrobe... Obsažný výpočet kusov dobytku, prasníc, rozlohy chmeľníc, sádov, pasienkov, zoznamy výrobkov PV, letecká snímka hrdého areálu...

Po prechádzke medzi ošarpanými budovami, ktoré sa rozpadajú v metrovej burine, povie Christopher Kennel: „Ja nemôžem vrátiť ľudom minulosť.“

„Ale môžete sa pokúsiť dať im inú budúcnosť, než akú očakávajú,“ odpoviem.

Možno nás preberiete, inšpirujete, a my sa zmobilizujeme pre prírodu, ktorú zanecháme svojim deťom.

Ja som sa rozhodla na úvod prispieť aspoň týmto článkom.

Jarmila Kippel

Z OBECEJ KRONIKY

V obecnej kronike sa uvádza, že v roku:

1877 • v dedine bolo 100 domov a žilo v nej 753 obyvateľov

1923 • v dedine bolo 200 domov a žilo v nej 930 obyvateľov

1924 • bol postavený železobetónový most cez potok na Horný koniec • upravila sa cesta Pod oskorušou

1942 • zrealizovala sa elektrifikácia obce

1960 • vybudovala sa nová zvonica

1961 • zriadila sa poradňa pre matky s deťmi

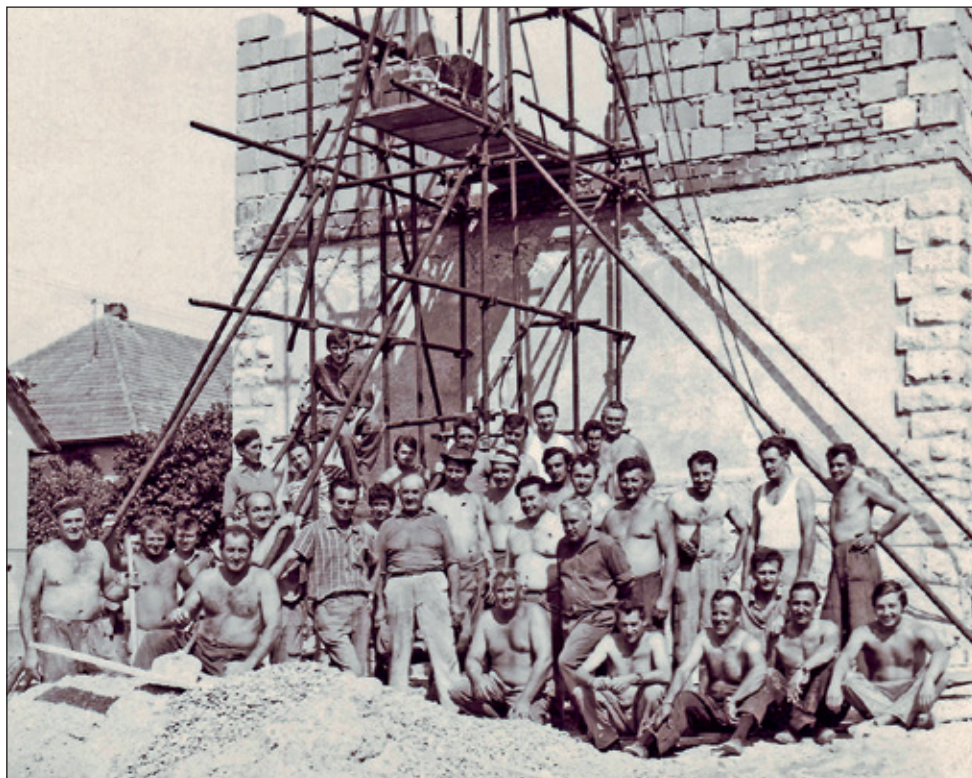
1962 • realizovali sa hydromelióracie Rybníky a Istvičov

1963 • realizovala výstavba obecného vodovodu z Klokočovky • Vybudovala ohrada okolo cintorína • Zrealizovalo sa rozšírenie požiarnej zbrojnice • Bolo v dedine 300 domov a žilo 1100 obyvateľov • V obci bolo 50 televízorov a 240 rádii

1964 • „vyškarpoval“ sa Kálnický potok • TJ Zavažan postavil prvé šatne pre hráčov futbalu na ihrisku • V obci bolo už 75 televízorov, a to sa prejavilo výrazne v poklese návštevníkov kina na 78 priemerne

1965 • vznikol obecný park tam, kde je doteraz a upravil sa • Realizovala sa výstavba chaty na Širokých • Preložila sa cesta Okružla – V obci bolo 95 televízorov a 221 rádii

1966 • začalo sa s výstavbou MŠ v rozpočtovom náklade 400.000 Kčs, pričom občania odpracovali 15.000 a hodnota MŠ v čase jej odovzdania bola 650.000 Kčs, teda o 250.000 Kčs viac • Bola odhalená pamätná tabuľa obetiam 2. svetovej vojny na ZŠ • Autorom je akademický sochár Ilečko • Evanjelickí veriaci

postavili za modlitebňou dom smútku • V pohostinstve sa vymenila dlážka za dlažbu a zabudoval sa nový pult • K 31.12.1967 vlastnilo 12 občanov osobné autá, 102 televíziu a 222 rádio

1967 • vyasfaltovali sa cesty v Zápotočí, Záhumnie a do Krajnej doliny • spravil sa pevný podklad cesty do Popolky a k novej MŠ • začala sa výstavba administratívno-sociálnej budovy JRD • začala sa rekonštrukcia strechy na ZŠ • rozšírila sa hasičská zbrojnica

1968 • dokončila cesta do Popolky a k MŠ, v Podbulovej a Dvoroch • Dokončila sa GO elektrickej siete v obci (vymenili sa betónové stĺpy za drevené a namontovalo sa výbojkové osvetlenie) • JRD začalo s výstavbou sušičky chmelu s rozpočtovými nákladmi 2,6 mil. Kčs a výstavbou prvej 4 bytovej jednotky

1969 • výstavba Domu smútku

1970 • zrealizovala sa výstavba márnice • JRD postavilo česačku chmelu ČCH 4 za 1,4 mil. Kč • K 31.12.1970 bolo v obci 264 rodinných domov. 14 bytovka a 44 chat

1971 • nový asfalt na celej ceste Rakofuby – Kálnica • Výstavba mostu do dvora JRD • Výstavba dolného mostu do Zápotočia • Dobudovanie a otvorenie Klubu mládeže (6.6.1971) **(foto 1)** • Vyasfaltovanie ciest Zápotočie, Záhrada, Trnaté a otoč autobus • Začiatok prestavby ZŠ s rozpočtovými nákladmi 1,1 mil. Kčs • Výstavba administratívno-sociálnej budovy JRD s nákladmi 1,7 mil. Kčs

1972 • vyasfaltovanie Hornej Kálnice • Nadstavba ZŠ - **(foto 2)**

1973 • bola odovzdaná do používania rekonštruovaná ZŠ za 1,1 mil. Kčs, občania na rekonštrukcii odpracovali viac ako 7 000 brigádnických hodín • Realizovala sa nadstavba učiteľského bytu na ZŠ • Dobudovalo sa chmeliarske stredisko v hodnote 3,5 mil. Kčs

1974 • odovzdali sa do používania nové šatne na ihrisku TJ Zavažan • Začal sa geologický prieskum ohľadom uránu v horách Považského Inovca.

Ďalšiu etapu budovania obce prinesieme v nasledujúcom čísle KO.

Vybral Ing. Milan Bušo
Zdroj fotografií: Igor Jelínek

Ľadové medvede z Kálnice

Poznáte to, keď je taká pravá zima. Vonku mrzne, sneží a po ničom inom netúžime, len utiecť z tohoto prostredia do tepla domova. No, priznám sa, tiež som taká. Ale zrazu sa dopočujem, že v našej obci bývajú občania, čo vyvracajú túto skutočnosť. Kúpať sa v zime na Zelenej vode mi príde dosť dobrodružné a obdivné. Trasie ma už len z toho, keď toto píšem. Pani Zuzana Pavlusová je svetlým príkladom tejto zaujímavej činnosti. Bola som zvedavá, tak som ju trochu vyspovedala. Na otázky typu prečo, kedy a s kým zažíva tieto zážitky mi s radosťou odpovedala:

„Otužovanie ma vždy lákalo. No chýbala mi odvaha a aj partia. Našťastie, moja sesternica so synovcom a môj otec z Nového Mesta nad Váhom ma v tomto mojom nápade a túžbe podporili. Synovcov kurz otužovania to istil. Mrázivý január 2020 to celé odštartoval. Zrazu som sa ani nenazdala a už sme sa spoločne ponorili na Zelenej Vode do jazera. Na začiatku nás bolo sedem. Atmosféra skvelá. Vonku mínus 10 stupňov, no nenamoč sa, že? Predsa je taká zima na brehu. Najskôr sme sa museli vyzliecť do plaviek. Potom si treba zacvičiť a aby nám bolo teplejšie, tak šup do vody. A pociť?! Úžasný. Ja sa osobne cítim vtedy veľmi šťastná. Spoločne a pri dobrej nálade sme hneď na začiatku vydržali až tri minúty. Poviem vám, že po tomto zážitku, keď vyleziete na breh, sa škeríte. Endorfiny

vyplavené. Potom si treba hneď znova zacvičiť. Isto vás drgľuje od zimy, ale keď sa čo najskôr utriete a oblečiete, to prejde. Paradoxné je, že mám veľký problém osprchovať sa v studenej vode. Po čase sa k nám pridala moja švagriná Mirka Janegová so synom Romanom, ale aj brat so ženou z Nového Mesta nad Váhom. Odvtedy každá sobota a nedeľa bola naša. Samozrejme, keď to počasie umožnilo. Tak sa nám to zapáčilo, že sme po určitom čase strhli aj ďalších Kálničanov. Pridala sa moja dcéra Veronika, Adrián Vojta, Nikola Hanáčková s manželom, Roman Mordin, Evka a Ivko Jamrichovci, Mariana Lukačiková, Erik Doboš Nového Mesta. Najmladšia je Nella Hornáková – má 12 rokov a najstarší je môj otec, ten bude mať tento rok 72 rokov. Môžem s potešením skonštatovať, že sme skvelá partička ľudí. No a ak by mal ešte niekto ďalší chuť začať s otužovaním, kľudne sa môže pridať. Ale až v októbri. Teraz je už teplo. Výhod pravidelného otužovania je veľa, ale my to robíme hlavne pre zdravie a radosť zo vzájomného stretávania.“

Z.P.

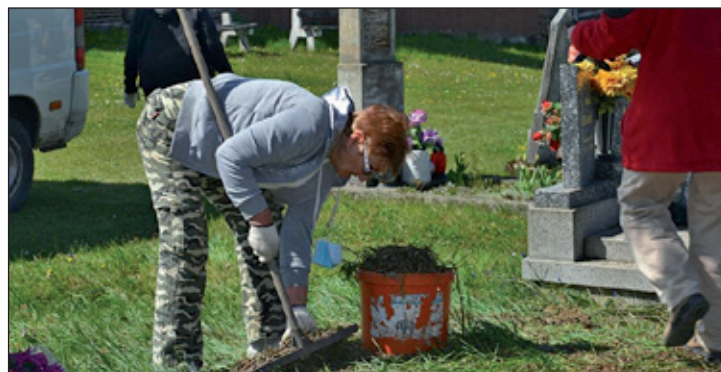

Čistenie cintorína

V pondelok 26. apríla 2021 naši dôchodcovia aj túto jar usporiadali brigádu na cintoríne. Tentokrát sa zamerali hlavne na prevzdušnenie - orezanie tuji popri plote a vyčistenie celého cintorína od odpadkov.

Foto: Ján Valovič

Vaša starostka

PZ Kálnica a OZ Kálnická dolina: Čistý revír = čistá príroda

Čistý revír = čistá príroda je pekný slogan a veľmi jednoduchá rovnica. No nie je to len pekná myšlienka, ušľachtilý úmysel a prázdne slová, ale sú to aj reálne činy poľovníkov a dobrých ľudí po celom Slovensku.

Cieľom tejto celoslovenskej akcie je postupne odstrániť čierne skládky, odpad z lesa a pomôcť tak prírode.

Aj naše poľovnícke združenie Kálnica, revír Kálnica-Sever a občianske združenie Kálnická dolina sa rozhodlo do tejto akcie zapojiť organizovane a pomôcť tak prírode. Avšak pandemická situácia a opatrenia s ňou súvisiace komplikovali túto našu snahu.

Tak ako každý rozumný človek zodvihne odpad zo zeme na vlastnom pozemku alebo pred vlastným domom a aj na verejnom priestranstve, tak aj dobrý poľovník, turista alebo cyklista nielenže neodhodí odpad v lese, ale ani neprejde okolo neho bez povšimnutia.

Členovia poľovníckeho združenia Kálnica a určite aj iní poľovníci zbierajú odpad celoročne, no na tie väčšie skládky bolo treba viac síl. Vyžadovalo si to viac ľudí, ale aj techniky.

Zvykne sa hovoriť, že všetko zlé ja aj na niečo dobré. Mnoho ľudí počas protipandemických opatrení začalo tráviť viac času v prírode s rodinou. Začali objavovať jej krásu, ale, bohužiaľ, uvideli aj tie kopy odpadu, ktoré tam „ktosi“ zanechal alebo, popravde povedané, cielene nanosil.

Už dlhšie som mal myšlienku zorganizovať takúto akciu, ale situácia to nedovoľovala. Posledným väčším impulzom na zorganizovanie tejto akcie bolo stretnutie sa s dvojicou mladých ľudí, ktorých sme spolu so synom Marekom stretli počas jarnej prechádzky v lese. Videli sme ich z diaľky a z počiatku sme ich považovali za nelegálnych zberačov parožia, ktorých sa v Kálnici objavuje čoraz viac. Na naše prekvapenie namiesto zhodov si odnášali z lesa plné vrecia odpadu. Prehodili sme pár slov a ponúkol odvoz. Veľmi ma potešila, ale aj prekvapila, informácia, že takto zbierať odpad po lese chodia už viac rokov. Nie sú Kálničania a ani rodáci z Kálnice. Robia to nezištne zo svojho presvedčenia. Nelegálnych zberačov zhodov stretávame pravidelne, no takýchto ušľachtilých ľudí, ktorí zbierajú odpad, zriedkavo.

Napriek zložitejšej situácii, keď sa každý z nás začal o čosi viac obávať o svoje zdravie a bezpečnosť, som našiel pochopenie v našom poľovníckom združení, v obecnom zastupiteľstve a v neposlednom rade u pani starostky. Dali sme si termín a verili sme, že sa situácia ohľadne COVID-19 bude aj naďalej vyvíjať priaznivo a akciu sa nám podarí zorganizovať. Ako sa neskôr ukázalo, dostalo sa nám podpory aj z hora. Pandemická situácia sa zlepšovala a prišlo aj počasie. Našli sa ďalší dobrí ľudia – nepoľovníci a myšlienku na zorganizovanie tejto akcie podporili finančne a materiálne, ale najmä svojou účasťou.

Kálnická škola a deti sú príkladom. Oslovil som Dášku Kmeťovú a pani riaditeľku Martinku Strie-

žencovú a bez váhania prisľúbili účasť na tejto akcii. Poskytli sme im vrecia a malé občerstvenie a deti zo školy začali zbierať odpad už počas Dňa zeme. Môžeme byť naozaj hrdí, ako sú deti v škole vychovávané a ako je im vštepovaná láska k prírode. Pri pohľade na fotky s množstvom odpadu, ktorý vyzbierali deti, som si myslel, že už nebude ani čo zbierať. No v sobotu prišlo vytriezvenie z tejto mylnej predstavy.

Obec nám poskytla 3 veľkoobjemové kontajnery a prisľúbila zabezpečiť likvidáciu odpadu. Mnohí si mysleli, že toto sme asi trochu prehnaní a jeden kontajner bude určite stačiť. Zraz účastníkov bol v sobotu ráno v Popolke. Zišli sa tu členovia PZ Kálnica a OZ Kálnická dolina s rodinami a pridali sa aj dobrovoľníci z obce.

Určili sme vedúcich úsekov, rozdelili pokyny, občerstvenie, ochranné pomôcky a vybrali sme sa spoločne na určené lokality, kde sme už mali zmapované miesta s odpadom. Naším cieľom bolo odstrániť odpad v okolí potokov a ciest v Prostrednej doline, v Stokoch, v Kňažej, na Seleckej, v Doline, na Milovci, Blahovej, v Hrabovniku, na Klokočovke a v Hubáčech jarku.

Prívesné vozíky a nákladné autá sa začali rýchlo plniť odpadom, ktorý sme sa snažili triediť. Miestami to pripadalo ako kyvadlová doprava a šoféri sa viackrát otočili s plnými vlečkami. Množstvo a rôznorodosť odpadu nás teda riadne prekvapili. Už po dvoch hodinách bolo jasné, že kontajnery budú plné. Najviac asi prekvapilo množstvo pneumatík, ktoré sme vyzbierali. Bolo ich viac ako 80 ks rôzneho druhu a veľkosti.

Tak ako bolo dohodnuté, popoludní sme sa stretli pri poľovníckych skladoch v Popolke. Plné kontajnery plastu, zmiešaného odpadu, samostatná kopa železa, skla a pneumatík mnohým vyrazili dych. Rozum zostával stáť, čo ľudia dokázali vyviešť do prírody. Jednoducho hanba na 1000 rokov. Bohužiaľ, aj takýto sme ľudia.

A to nebolo všetko. Keďže sa nepodarilo odviezť všetok odpad z Hubáčech jarku a Kotloviny, dohodli sme sa, že v akcii budeme pokračovať v nedeľu ráno, prípadne v pondelok tak, aby sme dokončili to, čo sme začali.

Veľmi si vážim každého jedného, kto si našiel čas a priložil ruku k dielu. Tiež ma veľmi teší, že sa do akcie zapojili nielen poľovníci, škola, ale aj občania, v akcii pokračovala aj obec a tiež partia z Ostrých vrchov. Niekedy treba len postrčiť a začať trochu od seba a veci sa pohnú správnym smerom a dobrá vec sa podarí. A to si pri všetkej úcte myslím, že sa aj parádne podarila.

Netreba sa však uspokojiť tým, že máme trochu upratané. Tak ako sa pravidelne staráme o svoj dom, byt, auto a majetok, mali by sme sa starať aj o veci spoločné a verejné. Každý by mal začať u seba, na svojom dvore, za svojím plotom, humnom a pri potoku, ktorý tečie vedľa jeho pozemku.

Odpad treba separovať a odkladať na miesta na to určené. Veď nakoniec množstvo vytriedeného odpadu sa premietne aj do finančného hospodárenia obce, a teda aj nás všetkých. Likvidácia odpadu stojí obec nemalé peniaze a odstraňovanie čiernych skládok je veľmi drahá záležitosť.

Určite treba byť tiež viac všímavý, neprehliadať a netolerovať nezákonné nakladanie s odpadmi jednotlivcov. Nakoniec všetci tu žijeme a Kálnica je náš domov, kde vyrastajú naše deti. Príroda nepatrí jednotlivcom, je to naše národné bohatstvo, tak si ho vážme a chráňme, pokiaľ nie je neskoro. Ochrana prírody a poľovníctvo má zmysel.

Na záver by som chcel ešte raz poďakovať členom Poľovníckeho združenia Kálnica, OZ Kálnická dolina, obecnému zastupiteľstvu, starostke obce pani Mgr. Ivetke Poluchovej, pánovi Mgr. Michalovi Fenikovi, pánovi Romanovi Dovinovi, Jakubovi Krchnavému a tiež spoločnosti Manz Slovakia, s.r.o., za priamu podporu akcie, ale aj vám všetkým ostatným, ktorí ste sa do tejto akcie zapojili spolu s nami alebo individuálne.

Ing. Ján Krchnavý
predseda PZ Kálnica a OZ Kálnická dolina

Nahliadnutie do diania v PZ Kálnica

Tak ako každý rok aj tento rok poľovníci hodnotia svoju činnosť. Zvyčajne je to na výročnej členskej schôdzi na konci februára či začiatkom marca. Nakoľko COVID-19 zasiahol aj do poľovníckeho diania, poľovnícka činnosť sa dala realizovať len individuálne na základe výnimiek. Tomu sme museli prispôbiť organizáciu a celkový chod združenia.

Boli sme nútení zrušiť spoločné poľovačky, poľovnícky ples, odložiť výročnú schôdzu a s tým spojené aj milé povinnosti, medzi ktoré určite patria ocenenia a gratulácie jubilantom z radov členov PZ Kálnica.

Nakoniec sa nám podarilo v júni vytvoriť priestor a odovzdať ocenenia našim jubilantom. Ocenenia udeľuje Slovenská poľovnícka komora a Slovenský poľovnícky zväz na základe interných pravidiel, zásluh a prínosu pre poľovníctvo a tiež návrhu členských organizácií. Som veľmi

rád, že aj v našom združení máme viacero takých členov, ktorých prínos pre poľovníctvo má celoslovenský význam.

V tomto roku si prevzali vyznamenania a významné ocenenia pri príležitosti dožitia životného jubilea 70 rokov títo členovia PZ Kálnica: pán Ľuboslav Kmeťo, udelená strieborná medaila SPZ • pán Ján Krchnavý, č.d. 306, vyznamenaný medailou prezidenta SPZ • pán Rudolf Vozár, vyznamenaný medailou prezidenta SPZ.

Ocenenia odovzdali predseda OPK a SPZ Nové Mesto nad Váhom pán Ing. Juraj Mrázik a vedúci kancelárie SPZ Nové Mesto nad Váhom pán Rudolf Hládek.

Členom – Ing. Igorovi Vojtovi, 70 rokov, a pánovi Jánovi Jamrichovi, 75 rokov, boli odovzdané výborom PZ ďakovné listy PZ Kálnica pri príležitosti ich narodenín.

Aj touto cestou by som im chcel, všetkým menovaným, v mene PZ Kálnica poďakovať za ich dlhoročnú prácu a prínos pre poľovníctvo a rozvoj nášho združenia. Zvlášť patrí poďakovanie pánovi Jánovi Krchnavému, č. d. 306, a pánovi Rudolfovi Vozárovi za ich dlhoročné pôsobenie vo výbore PZ Kálnica, nakoľko sa rozhodli ukončiť svoju prácu vo výbore PZ a dali priestor nasledovníkom. Chcem im popriať pevné zdravie a veľa poľovníckych zážitkov v kruhu priateľov.

Rozlúčili sme sa

Poľovnícke združenie zasiahla však aj smutná správa, keďže naše rady navždy opustil náš dlhoročný člen pán Ing. Florián Zámečník. Pán Zámečník patril k členom, ktorí oplývali rozvahou a pokojom a svoje okolie vedeli potešiť svojou prítomnosťou. Patril medzi aktívnych členov nielen PZ Kálnica, ale zaujímal sa aj o veci verejné ako občan a bývalý poslanec obecného zastupiteľstva. Aj z tohto miesta sa mu chcem poďakovať za jeho prínos pre poľovníctvo a obec Kálnica a tiež sa chcem poďakovať všetkým, ktorí sa zúčastnili na jeho dôstojnej poslednej rozlúčke. Česť jeho pamiatke.

*S úctou predseda PZ Kálnica
Ing. Ján Krchnavý*

Je až neuveriteľné a smutné, čo dokážu ľudia vyhodiť resp. vyviezť do prírody aj napriek tomu, že v obci aj v okolí fungujú zberné dvory. Počas akcie došlo aj k úsmevnej príhode, keď naši členovia čakali pri vreciach s odpadom pri drevenom moste a zastavila sa tam cyklistka a hromžila, že čo to má znamenať, nosiť odpad do prírody a po jej minúťovom monológovi sme jej vysvetlili, že odpad zbierame a nenosíme do prírody, tak zostala veľmi milo prekvapená a nešetila slovami chvály, čo nás zahrialo a potešilo.

Touto cestou sa chcem poďakovať všetkým zúčastneným, starostke obce za zabezpečenie prístupu na zberný dvor aj cez víkend, kde bol odpad vyložený do pristaveného kontajnera. Verím, že aj touto akciou sme prispeli k zlepšeniu životného prostredia a určite nebola posledná.

Tomáš Valovič, predseda PS OV Kálnica

Poľovnícka spoločnosť Ostré vrchy

Poľovnícka spoločnosť Ostré vrchy Kálnica sa dňa 1. mája 2021 zapojila do projektu SPK Čistý revír = čistá príroda a členovia spoločnosti, ich rodinní príslušníci, ale aj priatelia prírody počas tejto akcie vyzbierali množstvo odpadu ponechaného voľne v prírode nezodpovednými ľuďmi.

Odpad sme vyzbierali hlavne okolo potoka, a to od dolného mosta v dedine v smere na Kahalovky a okolo potoka v Krajnej doline po drevený most pri chatovej oblasti. Počas akcie sa vyzbieralo odhadom 2 tony komunálneho odpadu a niekoľko pneumatík.

TJ ZAVAŽAN - Zásadná zmena v činnosti od jesene 2021

Zlá správa pre fanúšikov futbalu – zabudnite v Kálnici na nedeľné odopoludnia pri futbale. Mužstvo mužov pre málo hráčov neprihlasujeme do súťaže. V nasledujúcom ročníku futbalových súťaží 2021 - 2022, v kategórii dospelých, nebudeme mať naše mužstvo. Stáva sa tak po prvý krát po 74 rokoch neprerušenej futbalovej histórie našej TJ Zavažan Kálnica.

K tomuto vážnemu rozhodnutiu predchádzalo 19. mája 2021 spoločné rokovanie výborov FO a TJ Zavažan. Okrem iného bolo prerokované rozhodnutie VV ObFZ Trenčín o predčasnom ukončení všetkých futbalových súťaží 2020 – 21 a prihlasovanie mužstiev pre nasledujúci súťažný ročník.

Už vtedy sme konštatovali, že vzhľadom na dlhotrvajúcu športovú nečinnosť z dôvodu „pandemických opatrení“ to nebude také jednoduché. Potvrdilo sa to po prvých povolených tréningoch mužov, kde sa ich zišlo najviac sedem hráčov. Viacerí hráči prehlásili, že definitívne končia s aktívnou činnosťou z dôvodu vyššieho veku (viac ako 30 až 42 rokov) a niektorí pre pracovné a iné zaneprázdnenie.

Uvedomuje si, že k súčasnému stavu muselo prísť prirodzeným vývojom, životným štýlom, čo je v našich podmienkach veľmi ťažké ovplyvniť. Zánikom dorasteneckého mužstva pred niekoľkými rokmi sa zastavil prísun mladých hráčov do „Áčka“ a výsledok máme tu.

Nechcem teraz odsudzovať a viniť za súčasný stav hráčov, ktorí dlhé roky hrávali futbal a rozhodli sa skončiť. Skôr naopak, chcem im poďakovať za ich snahu a dobré výsledky, ktoré dlhodobo dosahovali a rozdávali radosť svojim fanúšikom. Príčinou súčasného stavu je stále menší a menší záujem o futbal a všeobecne o šport u mladšej a strednej generácii.

Pre nasledujúci futbalový ročník 2021 - 2022 prihlasujeme do súťaží len žiakov prípravky U9 a U11. Žiakov do U13 a U15 nedokážeme postaviť ani spoločne s Beckovom, tak ako to bolo za predchádzajúce dva roky. Ak Beckov prihlási do súťaže žiakov U15, tak naši 4 – 5 hráči, ak budú chcieť, môžu tam ísť na hosťovanie. Rovnako i dorast Beckova posilnia štyria naši hráči. To je všetko, čo môžeme podporiť.

Túto novú neželanú skutočnosť okolo futbalu musíme zobrať na vedomie a hľadať možnosti a spôsoby, ako to ovplyvniť tak, aby činnosť našej TJ Zavažan napredovala a nezanikla. Nie sme prvý ani posledný klub, ktorý musí riešiť podobnú situáciu. V prvom rade nesmieme podliehať panike. Naďalej musíme podporovať a organizovať športovú aktivitu, o ktorú je v Kálnici záujem.

Zatiaľ vykazuje stabilitu stolnotenisový oddiel, ktorý taktiež nedohral predchádzajúci ročník z dôvodu „COVID-19“. Do novej sezóny prihlásia družstvo, ktoré hralo 5. ligu, kde je dostatočný záujem stolnotenisových hráčov. Čo sa týka cyklo-turistického oddielu, tam sa nič nemení, akcie sa budú organizovať priebežne, podľa záujmu členov. Za náš oddiel lyžovania na trávě, máme registrovaných dvoch žiakov, ktorí trénovali na Bezovci a uvidíme, či pri tom zotrávajú. Čo sa týka vedľajších športových aktivít – vonkajšej posilňovne, hrazdy a bradlá, tam sporadicky cvičia naši členovia tak, ako to komu časovo vyhovuje. Tu sa žiada rozšírenie v tejto oblasti – vybavenie novými Fitness prvkami s možnosťou cvičenia pre ešte viac záujemcov a širokú verejnosť.

Multifunkčné ihrisko je možno najpoužívanejším zariadením v obci. Okrem žiakov školy, ktorí ho používajú v rámci vyučovania telesnej výchovy, často tu vidíme pohrávať sa s loptou i malé deti s rodičmi, ktorí sa prišli pohrať aj na detské ihrisko, kde by sa taktiež dalo čo to doplniť a vylepšiť. Multifunkčné ihrisko je najčastejšie využívané na tenis, volejbal, florbal, nohejbal, futbal a pod. Bez problémov tu funguje systém dopredu objednávania na jednotlivé časové úseky s možnosťou i večerného športovania pri umelom osvetlení.

Čo sa týka celého športového areálu do budúcnosti – využívať ho na od-dychovo-rekreačnú činnosť. Naďalej vytvárať podmienky pre súťažný futbal, príležitostný rekreačný futbal, hasičské súťaže a iné podujatia v rámci obce pre jej obyvateľov a ďalších záujemcov. K tomu je nutné zabezpečiť jeho pravidelnú údržbu, kosenie, upratovanie a celkovú starostlivosť.

Členovia TJ, ktorí si doteraz nepredžili svoje členstvo na ďalšie päťročné obdobie do 31. decembra 2025, je potrebné, aby tak spravili čo najskôr a predsedovi TJ predložili svoje členské preukazy na predloženie členstva v TJ. Muži uhradia symbolický členský poplatok 5 EUR. Žiaci, študenti a ženy bez poplatku. Členovia TJ Zavažan môžu naďalej bezplatne využívať všetky športové zariadenia, vrátane multifunkčného ihriska. K tomu, aby to všetko riadne fungovalo, bude potrebné najmä vo výbore futbalového oddielu prehodnotiť jeho zloženie. Viac ako polovica členov výboru FO sa vzdala svojich funkcií, vrátane predsedu a podpredsedu. Je potrebné, aby tam boli aktívni funkcionári, ktorí budú ochotní tejto činnosti venovať i svoj osobný voľný čas.

Bez pomoci obce a jej primeranej finančnej dotácie na rekreačnú a športovú činnosť sa toho nebude dať veľa dokázať pre zlepšenie života v našej obci. V oddychovej zóne, pod prístreškom pri MFI, sú vytvorené vhodné podmienky i na organizovanie rôznych rodinných, ale i podnikových osláv v prírodnom prostredí. V žiadnom prípade nemôžeme pripustiť, aby doteraz udržiavaný celý športový areál, začal „chátrať“. Aj v športovej organizácii prebieha prirodzený vývoj ovplyvnený životným štýlom obyvateľstva a je ho veľmi ťažké ovplyvňovať najmä u nás na dedine. V prípade, ak TJ Zavažan Kálnica v budúcnosti stratí právnu subjektivitu z akýchkoľvek dôvodov, možno i pre nezáujem funkcionárov, tak potom celá táto činnosť prejde pod správu obce tak, ako je to už vo viacerých obciach.

V neposlednom rade, chcem poďakovať pánom Romanovi Dovinovi, Stanislavovi Minarechovi a Radovi Šickovi za ochotu a pomoc pri kosení ihriska a celého areálu ich súkromnými kosačkami počas viac ako mesačnej opravy našej kosačky. Rovnako ďakujem aj firme Klimat Beckov – Jakubovi Krchnavému za sponzorské vybavenie a Marekovi Jamrichovi za realizáciu prepravy kosačky do opravy.

Záverom vyslovujem presvedčenie, že za pomoci obecného zastupiteľstva, pani starostky a všetkých funkcionárov TJ sa športový život v Kálnici nezastaví.

V Kálnici, 14. júna 2021.

Dušan Filip, štatutár TJ Zavažan

